

[Askjær Jørgensen]

så rigtigt bekræftede, også berører arbejdsministerens arbejdsområde, og fordi jeg tænkte, at arbejdsministeren måske var den, der bedst kunne finde en løsning på denne vanskelige sag.

Vi hørte ministeren rigtigt bekræfte, at man var i den situation derovre i Brande, at en virksomhed nu er pålagt at skulle afskedige sin lærling. Det vil altså sige, der er et ungt menneske, som er i lære, og som gerne vil blive i lærepladsen, men som skal ud i ledighed. Det er trist i den situation, vi har i Danmark. Det var det problem, jeg appellerede til, om ministeren med sit kendskab til området kunne finde en løsning på. Det ligger således, at vedkommende er EFG-elev og derigennem får undervisning på skoler. Det ligger således, at den pågældende har været sendt til specialkurser på en masse forskellige områder i branchen og ved større firmaer. Ministeren vil også kunne se, at den pågældende har opnået de højeste karakterer hele vejen igennem.

Jeg synes, det er trist, hvis vi skal slutte dette spørgsmål med at konstatere, at der er et ungt menneske, der skal ud i ledighed, når han gerne vil beholde pladsen og arbejdsgiveren gerne vil beholde ham. Den sag synes jeg ikke vi skulle opgive sådan. Jeg vil meget appellere til ministeren, at ministeren lover, at vi prøver på at finde en eller anden løsning på dette problem. Jeg skal gerne medvirke til at skaffe yderligere oplysninger, hvis det kan lade sig gøre. At den pågældende nu skal ud i ledighed, kan vi ikke acceptere.

Arbejdsministeren (Auken):

Jeg vil selvsagt gerne medvirke til, at vi kan finde en løsning på det konkrete problem, og det vil altså sige at skaffe den faguddannede arbejdskraft, som virksomheden efterlyser. Men jeg var glad for, at hr. Askjær Jørgensen ikke bestred, at det rent faktisk er svært at finde kontormaskinemekatikere, der er ledige, i det midtjyske område. Det er simpelt hen et reelt problem, vi her står over for. Når man hertil må lægge, at for at en virksomhed er et egnet uddannelsessted, så kræver det – i dette tilfælde formentlig med rette – at der er minimum én person, som selv kan det fag, man skal lære videre. Så selv om man kan sige, det er en beklagelig situation, at vi har mistet en uddannelsesplads på det

danske arbejdsmarked, så må man nok erkende, at problemet ikke skal løses ved at forringe de krav, der stilles til de faglige uddannelser, men ved at vi prøver at skaffe den arbejdskraft til virksomheden, der gør, at den kan opfylde de krav, der er stillet.

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg skal da ikke bestride, at det er svært at skaffe den arbejdskraft. Jeg er vidende om, at virksomheden foruden ved at henvende sig til en række arbejdsformidlingskontorer også har averteret efter arbejdskraft, men der har ikke været nogen ansøger.

Det ligger således, at den pågældende virksomhedsindehaver har været i branchen i 15 år, men da det drejer sig om en person, som oprindeligt var bager og skiftede erhverv på grund af, at han ikke kunne tåle melet, er vedkommende aldrig udlært som mester i faget. Ikke desto mindre har vedkommende fungeret i branchen i masser af år og klarer fagopgaver inden for branchen til fuld tilfredshed. Så er det op til ministeren, om man kan finde en udvej for at dispensere, således at det er mesteren, der er den fagudlærte, selv om han ikke har papirer på det, men rent faktisk er fagmand på området.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til finansministeren af:

Poulsen (FP):

»Er ministeren enig med finansudvalgets formand i, at bensaneringen skal være mere skånsom og tilbageholdende end hidtil lovet?«

(Spm. nr. 268).

Skriftlig begrundelse.

Der henvises til B.T. den 22. november 1978, side 6, hvor finansudvalgets formand, hr. Albertsen, bl. a. udtaler, at man »må koncentrere bensaneringen om de tilfælde, hvor honoraret er stort og arbejdet minimalt. Det er nemlig disse fede ben, der giver anledning til forargelsen og hetzen mod bengnaveriet. Det er fuldt berettiget, og det er vi i finansudvalget i gang med at lave om.«

Sandheden er jo, at arbejdet i for eksempel hypotekbankens bestyrelse, ligningsrådet, Det kgl. Teaters tilsynsråd, Nationalbankens